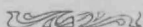

Po izjavi dotičnega g. župnika je bila ta deklica sila modra pa tudi dobra; imela je posebno zdrav in razvit razum zlasti za verstvene stvari. V bolezni je prejela, daji še tako mlada, večkrat sv. obhajilo, po katerem je srčno hrepenela. Ko se ji je bližala smrt, so bile vse njene misli le pri Jezusu! Srečna mati, srečen oče, ki ima tako dobrega otroka! A. Č.

Legenda o grlici.

Marija je zibala sveto dete Jezuščka in mu pela svete pesmi. Angelsko se je smehljalo Detece v zibelki, in nebeška radost je sijala z lic presvete Device. Sedaj je pela to, sedaj zopet ono pesem s tako nebeškomilim glasom, da so priletele ptičice na odprto okno in jo začudeno poslušale. Detece se je smehljalo venomer, iztezalo svoje nežne ročice proti ptičicam in ni moglo zaspiti. Marija ni utegnila, muditi se pri Sinku, ker je imela še veliko opravka v prijaznem vrtec in uborni kuhinji. Da bi Dete zaspalo, se je sklonila čezenj, ga zibala, se mu smehljala in pela s čistim glasom: »Aja, tutu, aja, tutu! Spančkaj sladko!« Jezušček je kmalu zatisnil očesci in zaspal nalahno; toda ko je Marija hotela vstati in oditi, se je prebudil. Marijo je zaskrbelo, in iskajoč pomoči se je ozirala po skromni sobici. In glej! Kar sede Materi božji na ramo grlica in začne prav tako, kakor je pela Marija: »Aja, tutu, aja, tutu! Spančkaj sladko!« Hitro priveže Devica grlici okrog vratu trak, ki je bil pritrjen pri zibki, in odhiti po opravkih. Ponižno stoji grlica na klopi, maha s svojo nežno glavico sedaj na to, sedaj na ono stran, ziblje s tem božje Detece in poje: »Aja, tutu, aja, tutu! Spančkaj sladko!« Jezušček je kmalu zaspal in se še v sanjah smehljaj tako lepo, tako milo — — —

Marija se je vrnila, oprostila grlico in jo v znak hvaležnosti pritisknila na lice in jo pobožala. Pela in zibala je sama dalje, grlica pa ima za spomin še dandanes lep trak krož vratu, se pri petju vedno priklanja in še dandanes poje, kakor je pela Jezuščku: »Aja, tutu, aja, tutu! Spančkaj sladko!« Vid Vidov.